Է. ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 1,961 — Կ. ՊՈԼԻՍ, 1903 ՄԱՐՏ 3——16 — 17 ՋԻԼՀԷՃՃԷ, 1320——3 ՄԱՐԹ 1319 — ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ

Բիւզանդիոն

ՀԱՑԱԹԵՐԹ ԱՄԵՆՕՐԵԱՑ

ՕՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ ԲԻՒԶԱՆԴ ՔԷՉԵԱՆ

PUZANTION
Journal Arménien Quotidien, Politique, Financier et Littéraire
Directeur - Propriétaire
PUZANT KÉTCHIAN
Bab-Ali Djaddéssi, № 23-25
CONSTANTINOPLE

ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ — ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳԻՏԱԿԱՆ

ԸՆԿԵՐԱՑԻՆ ՀԱՐՑԵՐ

ԱՐՈՒԵՍՏԻ ԿՐԹՈՒԹԻՒՆԸ

Վերջին կէս դարու մէջ, եւրոպական երկիրներ, արուեստագիտական կրթութիւնն աթիպողական ընթացով, մասնային խրնց վարժարանները մէջ. դիւռութիւնն ու աշխատութիւնը հաշտեցուցին իրարու հետ եւ նոր սերունդը զարգացուցին գործնական խելքով եւ բնաւորութեամբ։ Արուեստագիտական կրթութիւնը չէ թէ պատահական կամ մոացածին, այլ հապարակութեան բարքերու, դրութեան եւ պէտքերու մէկ պահանջն էր, որ պէտք էր օգնութեան հասնիլ անուս երկրագործ եւ ռազէտ բանուոր դասակարգին։ Ասոնք ալ իրաւունքներ եւ պահանջներ ունին եւ պէտք է ճանչցուին։

Բազաքակիրթ երկիրները լանչին այս անարգուած դասակարգի ձայնը, հիմնեցին ժողովրդական վարժարաններ, ուսումը պարտաւորիչ ըրին, տարրական դպրոցներու հետ հիմնեցին արհեստագիտական վարժարաններ, իսկ կատարելագործուելու համար ալ՝ բացին մասնագիտական վարժարաններ եւ արուեստագիտական ձեմարաններ, ուր տղաք երկրագործութեան, ճարտարագիտութեան եւ վաճառականութեան վրայ կրնան ձեռք բերել ընդարձակ եւ հասուտ տեղեկութիւններ։ Ուրիշ ինչ մնաք և ինչ կ'ընենք։ Մեր դրախտանման երկիրը կ'կարօտի մշակութեան, բայց գիւղացին քաղաքները կ'քաչուի, երկրագործն իր արօրն ու մատեան մէկդի կ'նետէ պանդխտելու, երիտասարդութիւնն եւ արուեստաւորն իրենց խելքն ու ուժն եւրոպական երկիրներու կամ գործարաններուն կ'վաճառեն, և այս անտանական ու ընկերական չարիքներուն միջոցին պատճառը, որուհետեւ մեր մեր գպրոցներուն մէջ չենք մոցուած դեռ արուեստագիտական կրթութիւնը։ Բացատրենք։ Մեր վարժարաններուն մէջ առհասարակ աւանդուած ուսումները չեն համապատասխաներ մեր հասարակութեան պահանջներուն։ Սէկ մարգ ար ծիւրաքէն, որ արուեստագիտական կրթութեան մեծ և եռանդուն պաշտպանն է, պերճաբէն կ'խօսի. «երբ իրերու ընթացքը նոր հասարակութիւն մը կ'կազմակերպէ՝ իսկոյն նոր ուսակ կրթութեան պահանջ կ'զգացուի, կրթութեան հղանալը միայն հասարակութեան բնաւորութեան կ'համապատասխանէ»։ Այսպէս, եթէ հասարակութիւնը կրօնասէր է, կ'պահանջէ աստուածպաշտական կրթութիւն։ Ծ.Ր. դարու Ֆրանսական ժողովրդն ազնուականէր եւ լուսամիտ կ'գտնայ։ Նոյն դարուն վերջը կ'կազմակերպէ նոր հասարակութիւն մը երկրագործական, առեւտրական և ճարտարագիտական սկզբունքներու վրայ, որ իրեն համապատասխան կրթութիւն կ'պահանջէ։ Իսկ մեր ժամանակներս կրթութեան կղպտին ողողուած է աւելորդ մանագիտութիւններով և մակդիրներով, որ կրնայ բանասէրներ եւ Բրօֆէսօրներ պատրաստել, մինչդեռ աշխ կողմէ կ'պահանջին վաճառականներ, ճարտարագործներ, արուեստաւորներ, երկրագործներ։ Լոյսն պէս պարզ է, որ մեր կրթութեան եղանակը չի կրնար գոհացնել այս պահանջները։ Մեր ազգին նեղութեան վիճակը չի ներեր առանձին արուեստագիտական հաստատութիւններու պէտքերը գոհացնել, բայց կրնայ քիչ մը գոհացութեամբ՝ դասական ուսմանց տեղ արուեստագիտական դասընթացքներ հաստատել։ Սուտար միջնաժամանակեան մէջ Հայ հայրերու կ'ըսէ. «Մեր աղաքն ինչ պիտի ընեն չաս կարդալը. ո՛չ տէրտէր ո՛չ ալ վարժապետ պիտի ըլլան, քանաս տեղութիւնն ու բանասիրութիւնն աղուտր բաներ են, բայց փոր չեն կշտացներ և հարուստին համար են. բժիշկ ու փաստաբան ալ պիտի չըլլան, անոնք ալ չատ են և չեն կրնար իրենց հացը ճարել, մենք կ'ուզենք որ մեր զաւակները լաւ երկրագործներ, աղէկ արուեստաւորներ և ճարպիկ վաճառականներ ըլլան. ինչ բանի կ'ծառայէ մեռեալ լեզուներու՝ գրաբարի, հելլէներէնի և լատիներէնի ուսուցումը մեր դպրոցներու մէջ, չէ՞ մի որ նոքա ոչ պիտի մոացուին։ Մեր դպրոցներէն ելլողները բոլորն ալ գրագէտներ և մատենագիրներ չպիտի ըլլան, հապա փոքրամասնութիւն մը պիտի ընտրէ իրեն ասպարէզ՝ ուսումները, մնացորդն աշխարհային գործերով պիտի զբաղի։ Մեր մտաղ սերունդը վարժարաններէն պէտք եղած քան մը չի առներ կատարեալ ոչնչութիւններ և պէտք ըլլալիք ո՛չ մէկ բան։»—Հետեւեալքներու հայերն իրաւունք չունի՞ն մեզի բողոքելու և պօռալու. «Ինչո՞ւ կ'զոլնաք մեր տղոց Թանկագին ժամերը, քանի որ գիտէք թէ ֆանտան ասլէ է. իմ տղաս վարժարանէն ելլելէ վերջն արշընով կտաւ պիտի չտեմ. փոխանակ Թուաբանութիւնը լաւ սովրեցնելու, դուք անոր գրաբարի հատուածներ գոց ընել և ռանաւորի յանգեր հանիլ տուեր էք. իմ տղաս վաղը տղը պիտի մչակի, թէև Վերգիլիոսի Մշակականքը գոց սորվեր է, բայց չի գիտեր թէ ինչ է արօրը, չի կրնար զանազանել ևզը կռկէն, ցորեանը գարիէն։» Մաղթելի չէ մեզի մեր դասական կրթութիւնը, առանց արուեստագիտական դասախրատիկութեան։»

Ժիրքաբէն կ'գրէ դարձեալ. «Թոռնիկ էրեսուինէ, Բօլշուվիկ էրեսէն, ինչպես է, լաւ է մէկ ռանչին հոգը, բայց դպրուկ է, եթէ նը պրոֆ ռանուռն։»

Դասական կրթութիւնն անտրամալի է որ կ'պահպանէ մարդկութեան մասաց կեանքի թանկագին մասունքները, բայց նոյն ինքն մեծ բանասէրին՝ Կլատսթոնի կարծիքով, պէտք չէ անով չատ գրաւուիլ և այնպիսի մարդոց վիզը փաթթել որ վերջը մասնագիտական ուսումներու պէտք պիտի ունենան։ Դասական կրթութիւնը թող միայ առ այժմ ուր որ է, բայց աղոր քով պէտք է դնել մասնագիտականը, և երկուքը զուգընթաց առաջ վարել։ Ս. Թարրիէլլի կ'ըսէ. «Պատմութիւնը կ'սպասցուցնէ որ արուեստագիտական կրթութիւնը ժողովրդի կրկնականութեան նչան է։ Ժողովուրդը գիտութենէ վերջ, մեռելութենէ յառնելիւն կ'առնէ, անվախ կը նայի նաւակը կամ կ'ցրուի դաշտերը գանձ փնտռելու. կ'քանդէ լեռները, կ'հոսի ալիքները դէմ, կ'յօրինէ չոգեշարժ մեքենան, երկկարական հեռագիրը, և կ'ընդգրկէ ամենավսասկ ձեռնարկութիւնները։ Իտալիան հասարակական խնդիրավարութեան ձեռք բերելէ վերջ ծովագնացութեամբ փառաւորուեցաւ. Ջենուէն, Վենետիկ, Պիզան, Ամալֆի որ Սէր, Բարմանդիէ, Տօնատլ Բադէօռ և ասոնց նման չատեր մէկ մէկ հերոսներ են, որք երգուելու համար կ'սպասին իրենց Հոմերոսին կամ Վիրգիլիոսին գալատեանը։ Շատ չանցներ և կռգայ օրն ուր բանասէրներն և գեղարուեստագէտները կ'արձանագրեն այն մեծ մարդոց անմահ գործերը, որք իրենց կեանքի գոհած են ո՛չ թէ նուաճումներ կամ ժողովուրդներ չրթայելու, այլ ընութեան տարերքն և ուժերը նուաճելու՝ տառապող մարդկութեան օգտին և երջանկութեան համար։

ԳԱՐԵԳԻՆ ՄԵԹԱՏՈՒԲԵԱՆ
(Վէնետիկ հոկտ. 6)

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾՆ Ի ԿՈՎԿԱՍ

ՏՓԻԼԻՍ, Փետր. 18

Ուրախալի երեւոյթ մ'է այս տարուան տեղւոյս թատերական շարք մը կանոնաւոր ներկայացումներուն ունեցած յաջողութիւնը, չնորհիւ կազմուած նոր վարչութեան, որ անխնայ աշխատանքով յառաջ տարաւ, զանազան դժուարութիւններն թէ՛ պատաքին գեղեցկութեամբ և թէ ներքին, իր եւկեպական լոյսերու չզոչղուն ճառագայթներով լուսաւորելով ոսկեզօծեալ օթեակներու սիւները, որք գեղարուեստական գծագրութեամբ զարդարուած են և Հազար ու մէկ գիշերներու վիպասանութեան երեւակայելի տեսարանները կ'պատկերացնեն։ Տէր-Մովսիսեաններու հաստատութիւնն որ ամէն խաղերու յարմար գեղեցիկ պատկերներ ցոյց կուտայ, այն մասին աւելորդ կ'համարիմ խօսիլ, վասն զի բնականաբար այնպիսի գեղարուեստական չէնքի մը մէջ իր վայելուչը պէտք է ունենայ, ու այդ մասին ալ մեծ խնամք կ'ատուի։

Երկրորդն է ժողովրդական Դիւանը, որ վար չի մնար իր գեղեցկութեամբ և հրապուրիչ տեսարանով, ուր ամէն ներկայացման խաղն բազմութիւն մը կ'հաւաքուի և գոն պտոյտ կ'մնկնի ուրախ տպաւորութեան տակ. գեղարուեստասէրներու խումբ մը, բաւական յաջողութեամբ և օտարներու նախանձը չարժելու չափ կայունութեամբ կերգով իրենց գիւրերը կ'կատարեն, թէև ունին թերութիւններ, բայց գէպի ընութիւնն ունեցած եռանդն և սկսնակ ըլլալնուն, մեղանչած կ'ըլլանք այժմ ո՛ւ է գիտողութիւն ընել, հաղնելով որ իրենք ուզգեն յառաջանալով բեմական ծառայութեան մէջ, և պէտք է՝ փոխանակ վհատութեամբ՝ քաջալերել։ Երբորդն է, Հաւաքարի Նոր կառուցած Մուրաչկոյի Թատրոնն որ հակա—ալքօհոլական ընկերութեան անուամբ հանրամատչելի ներկայացումները կուտայ գործատորների համար։ Ներկայացումները կիրակի ցերեկները կ'տրուին այն նպատակով զանոնք կարելի եղածին չափ ժողովրդական ընել, որ ութ օր չարունակ 12—14 ժամ աշխատութեամբ ձեռք բերած կոպէկները, իբրև զաւանեալ գինովութեան մէջ, այն խումբ ու մութ նկուղները, ընկերներով նստած, արբեցողութեամբ իրենց կենաց թանկագին ժամերը կ'կորնչեն կ'թշուառանային, թէ՛ ինքզինքին և թէ ընտանիքին։ Այս թատրոնն հաստատուելէն և ներկայացումներ սալ սկսելէն ի վեր, թողնելով գինետուներն ու բախտախաղ կ'դիմեն այն վայրը, որ մտայնոյս լոյս կ'սփռէ և մտքերը կ'զարնուցնէ։

Անուրանալի ճշմարտութիւններ են լրագրաց մէջ կարդացուած յորդորները, որոց նպատակն է ժողովրդեան մտքերը զարգացնել և յորդորել բարիին հետեւիլ, կառուցանել հասարակութեան զարգացման համար մարմիններ, գրադարաններ և զանազան բարեգործական հաստատութիւններ։ Հետզհետէ գաւառներու մէջ ալ իրականութիւն կ'ստանայ։

Ծղացուած է նաեւ այն միտքը, որ կառուցանեն մի մանաւոր թատրոն, կարելի եղածին չափ ածան գիներով, ուր կրթեն ռամիկ և անուս դասակարգն և պիտանի անդամներ դարձնեն իրենց կեանքին մէջ։

Տաճկաստանի Հայը կ'պարծենայ իր ունեցած ազգային և մանաւոր երկտեռ դպրոցներով, Հիւանդանոցով, Որբանոցով և Աղքատաց ընկերութիւններով. իսկ Տիւլիսեցին կ'պարծենայ իր թատրոններով և ներկայացումներով. բայց ցաւալի կէսն այնտեղ է, որ չունի մանուկ դիւանատուներ և դիւռասուհիներ, և չէ կարող ունենալ և կ'զոհանայ իր ունեցածներով, որք Տաճկաստանի Հայ դերասանուհիներով երկրորդական, երրորդական տեղն հազիւ կ'բռնեն և մասի վրայ կ'տարաբուին, և որք ինքզինքին բարձրերէն կ'նկատեն։ Ուսմունքէ և դերասանական տաղանդէ զուրկ, չունին թատերական գրուածքներ, առողջաբանութիւնին ալ անհասկանալի է։ Երանի՛ թէ Թուրք և Հայ թատերական խումբերու պարծանք Պրն. Մնակեան օրինակ ըլլար այսպէսի դերասանաց և կրթէր այսպէս նորերին, այնպիսիներն որ լեզու սորվին, յարմարութիւն ունենան բեմական ծառայութեան և գրասէն հասարակութիւնն իրենց ունեցած սարսափելի ոտանաւորներով և լեզուաբանութեամբ, ինչպէս էին՝ Պէչիկթաչլեան, Վարդովեան, Ֆասուլեաձեան, Ադամեան, Պետրոսեան, Դրեհանց եւն.։ Այժմ նրանց ընկերներէն մին է մնացած, Պրն. Մնակեան իր ընկերով, Պրն. Պէնկեանը։

Գալով այսօրուայ դերասանուհիներու տաղանդին, չատ ազորելի են, բնաւ լեզու չեն գիտեր գրելէ, Թուքաի նման գոց կ'ընեն (եթէ ան՛ ալ կարդաման), միչտ սուֆլէօռի ձայնը ժողովրդեան մէջ արձագանգ կուտայ, բայց չատերն հիասթափուած դերասանուհւոյ արտասանածէն, նրա դէմքը, չարժուածքներն և իգական տեսքի յատուկ նազանքները կ'գիտեն, տեղի անտեղի ծափահարութիւններով կ'պատահեն, անհանգիստ ընելով բանիմացները, վասն զի անցելի կ'ըլլան դերասանին իսկ քերը, և ոչ մի բան հասկնալով, կ'սիրարուին թողնել թատրոնն ու հեռանալ, քանի որ թատրոնի լուսավառութիւնն և օթեակներն երեսի գեղարուեստական գծագրութիւնները տեսնելէ ուրիշ բան մը չէ կարող վայելել։ Տիւլիսի բեմը տեսած է տապդուար Տիկ. Հրաչեան և այժմ ունի Տիկ. Սիրանոյշ, առաջինը վաղուց հրաժարած ըլլալով բեմէն, իր տեղացած օրերն հանգստութեամբ կ'անցընէ Բագու, ամուսնացեալ իր դստեր մօտ, վայելուչ փարթամութեամբ. իսկ Տիկ. Սիրանոյշ ամուսնացաւ կ'չարունակէ իր բեմական գործունէութիւնը, որ առաջինն է բեմի վրայ, կ'ուզէ տակաւին թարմ ցոյց տալ ինքզինք, ի զուր, վասն զի ա՛լ ժամանակն հասած է հանգստանալ, բայց տակաւին չուզելով ցոյց տալ իր ինկած վիճակը, կ'ուզէ երեւալ այնպէս, ինչպէս որ էր 15—20 տարի առաջ, և տակաւին ունի ծափահարողներ։

Այս անգամ մեր տեսանք իր ձգտումն պատած անգիտակ չափահաս ներկայացումն և հասարակութեան ցոյց առած սառնութիւնը, որ իր վաղեմի բեմական ծառայութիւնները մոռացութեան տալէ զատ ծափահարելն անգամ զլանալով, անտարբերութ ցոյցեր ընելու յանդգնացաւ, բայց նա զարձեալ չվհատեցաւ։ Ամսոյս 20ին մեծ համարձակութեամբ երկրորդ անգամ Համլէթի մալ ներկայացնելու յանդգնեցաւ, ինչպէս անցեալ տարի ալ ներկայացուցած էր տապդին անգամ ըլլալով. լրագիրք քննադատելին և խրատելին չը յանդգնիլ կրկնելու, վասն զի մարդու մը կատարելիք դերը կին մը չէ կարող, և մարգարդ մէկ անգամ, անոր դերը կատարելիներ չատ քիչեր կան եւրոպայի մէջ անգամ, բայց ինքը զարձեալ կ'փորձէ համերաշխ բարձունքին ուր միայն Սառա Պէրնարն յաջողած է ամառոյ եւրոպայի դերասանուհիներու մէջէն, ինչպէս որ այս երկրորդ անգամ ներկայացուցած Համլէթովը, ինքզինք աւելի նսեմացուց քան թէ բարձրացուց, չնայելով որ կ'ծափահարեն։

Տիւլիսի Խոհէքենի դասակարգը խիստ դժուարահաճ և քննադատող է, դիւրաւ չի մտաբեր և աբժանիք ունեցողներն ալ քաջալերել դիտէ, ինչպէս ցոյց տուած է գործքով։

Սոյն ներկայացման գացած էին մեզ դասակարգէ բազմութիւնը խուռն, հետաքրքրութենէ մղեալ, թէ արդեօք երկրորդ Ադամեան մը կրնա՞ն տեսնել, բայց ի զուր, վասն զի նա իր հետ տարաւ այն տաղանդն և Թողուց միայն իր անունը, զոր այսօր անմահացուցած է Տիվլիսեցին, մահուան տասնամեայ յոբելեանը կատարելով։ Ցոյց տուաւ բեմի վրայէն իր զանազան տեսակ դերերու մէջ, չունին թատերական գրուածքներ, առողջաբանութիւնին ալ անհասկանալի է։ Երանի՛ թէ Թուրք և Հայ թատերական խումբերու պարծանք Պրն. Մնակեան օրինակ ըլլար այսպէսի դերասանաց և կրթէր այսպէս նորերին, այնպիսիներն որ լեզու սորվին, յարմարութիւն ունենան բեմական ծառայութեան և գրասէն

Անդրէաս կ'խորհի թէ այս ապացոյցը տաժանելի բան մ'է հին վարչութեանց կուսակիցներուն համար։ Բայց ան ինկա վստահ չէր կրնար ըլլալ որ չձեռնարկէինք անոր և Քող տալինք որ փախչէր իրեններն վրկայութիւնը կոչելու առիթը, որովհետև թիւերու պերճախօսութիւնն երկար առած-նէ ի վեր ապացուցեալ բան մ'է։

Հ. ՀԱՐՏՈՒՆԵԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Սեպ Ծովմն Մէջ. — Սեպ Ծովմն Ռուսական Նաւատորմին ընդհանուր հրամատար Աքթիւլով Ծովակալ անցեալ Բշ. Բիզերտայի Օսման հասած, և երկար Թուզով կայսրանէն ընդունուելուն նաւահանգստին բոլոր բարձրաստիճան պաշտօնէութեանց կողմէ։ Դշ. Մանրամասնօրէն ան-քէ անցուց Կամաւոր Նաւատորմին յաձախաները, որոց մէջ էր Սթրոլվ յոյժ արընթաց և մեծ չոգենաւը, որ հետեւեալ օրը ճամպրուկ ելաւ դէպ ի Ծայր։ Արեւելք, Սաղալին կղզին փոխադրելու համար տաժանելիր ախատութեան դատապարտած 518 կալանաւորներ։ Ծովակալը նոյն երեկոյին Նիքոլայեվ գնաց Զաբօրօվէց Թնդանօթակիրով։ Ծովակալն ալքէ կ'սնցնէ կառավարական Նաւարանն և Տէրութեան հաղորդն Թրանքեվիչ Նաւագործարանին մէջ չինուող երկու Թորպիլնաւածները։ Երեկ, Սեւաստուիոլ հասած պիտի ըլլար։ Ուռս լրագիրք կ'գրին թէ նոր հրամատարին հակոտնէութեան ներքև, Սեւ Ծովու Նաւատորմին աւելի վարժութիւն պիտի տտսնայ արագաչարժութեան, որոկալ գործողութիւն մը չուտով կատարելու, և նոր գէնքերու աւելի ճշտորէն գործածելու։ Այս ամէն նկատմամբ Սեւ Ծովու զրահաւորները Պալթիկի իրենց զրահաւոր քոյրերէն ետ կ'մնային։ Աքթիւլով ծովակալին իբրև հրամատար Ծայր Արեւելքի և Միջերկրական Նաւաթաղիններուն մէջ ստացած փորձառութիւնն ու հանքաւը դինք առաջնակարգ դէմք մը կ'կացուցանէն Ռուսական Նաւատորմին մէջ և Ռուս ազգին առջև։

*** «Ծիննական Լոյսը», Ծիննականոյ Նաւահանգիստներուն մէջ կազմուած չոգենաւային ընկերութիւնը, կանոնաւոր երթեւեկ մը հաստատեց Սեւ Ծովու և Պալթիկ Ծովու Նաւահանգիստներուն միջև, առ այժմ հինգ չոգենաւ չուելով։ Ոչ-րովհետև այս գործը շարդ ահմնմտակուած կ'ննար Ռուսական Հնկերութեան, ուստի մրցումը պիտի նուազեցնէ վաճառքներու փոխադրման սակը։

*** Գարնանային օդերէ հառը, ձիւնը խառիւ վերսկսաւ Օսմեան կողմերը։ Անցեալ չաբթուն, 24 ժամէ ի վեր անընդհատ կ'ձիւներ Օսմեան վրայ և չորկայքը, կառքերը չէին քաներ, և նորէն բալխիրներ կ'գործածուէլին։ Բայց ցուրտը զերծէն հալիս քանի մը աստիճան միայն վար է։

Ռ.Ձ.Ն.Ս.Դ.Ա.Կ.Ի.Ն Դ.Ի.Ն.Ա.Մ.Ի.Ն Մ.Ի.Ջ. — Պատերազմական նախարար Մր. Պրօորիւ ապահոյ կրթութեան նոր եղանակին վրայ բացատրութիւններ տալով Դշ. Նամին մէջ, ըսաւ թէ վիճաբանութեան նոր հրամանագրին մէջ ան ամբաստանութիւնները թէ Ռրիւք և միւս մեծ գործարաններ անկրաւաբար մեծցած գումարներ առացած են Տէրութեան գանձէն, պայմանագրուածէն աւելի սորին զէնքեր տալով, որք չեն դիմացած, կամ վինուելական պահանջումներուն չեն համապատասխանած։ Պատերազմական նախարարն յիշեցուց այն գաղտնի պահուելիք ծանօթութիւնները զոր այս մասին հաղորդած էր արդէն ելմտացոյցի Ճանչնաժողովին։ Հիմնական գործածուած թնդանօթներու տարիներու փորձարկութեան արդիւնքն են, և ինդիրը նոր տեսակ թնդանօթ մ'ընդունելու վրայ չէ։ Գերմանիոյ պատերազմական գործութիւնը մեծապես պարտական է Ռրիւքի գործարանին։ Պէտք պատասխանել թէ Ճանչնաժողովին մէջ նաւային ծրագիրը խիտ քննադատուեցաւ, և ծանր գանգատներ եղան թէ Ռրիւք և միւս գործարանները չափազանց մեծ գումարներ առացած են։ Պատերազմական նախարարը յիշեցուց թէ Ռրիւք և միւս գործարանները ամենէն աժան գիները առացած են, և ասոնց գործարանները ամենէն աժան գիներով աշխատած են։ Ռրիւք ինքն իր կողմէ 3 միլիոն մարք նուազեցուցած է իր գիները

ԱՐԱՐԱՏ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ

Ա. ՍՍԼ. ՆԵՐ ՍԱՆՑԱՅԻՆ ՄԱՐՄԻՆ

Բ.

—Ես հոգեւոր կոչումս ընդունեցի Աստուծոյ հրամանով, ինչպէս Ահարոն եղաւ։

—Ուրեմն դուք կը հաւատաք, որ Աստուած ձեզ հրամայեց, որ ամուսնանաք։

—Այո։

—Ուրեմն ամուսնութիւնը Աստուծոյ հրամանո՞վ է կատարուում։

—Այո։

—Ուրեմն ամուսնութեան ժամանակ Աստուած ներկայ է լինում։

—Իհարկէ։

—Ուրեմն ամուսնութեան ժամանակ Աստուած ներկայ է լինում։

—Այո։

—Ուրեմն Աստուած ներկայ է լինում այն ամուսնութեան ժամանակ, որ կատարուում է Սանդուխտ Ղազարեանի եւ Ստեփան Ալեքսանեանի միջեւ։

—Ես չեմ ճանաչում այդ անձերին։

—Ես ձեզ հարցնում եմ, թէ